

havde den Opgave, strax efter at jeg havde tiltraadt Ministeriet, at gennemføre adskillige nye Lønningslove, som Rigsdagen havde givet. Desuagtet mener jeg, at naar det ærede Medlem noiere vil undersøge, hvormange Pensioneringer disse Lønningsloves Gjennemførelse har givet Anledning til, vil han komme til den Erkjendelse, at der i den Henseende er udøvet en stor Forsigtighed. Hvad angaar min Utillbøielighed til at gaa ind paa andre Pensionsafsaet, da vil det ærede Medlem erindre, at dette slet ingen Indflydelse vil faae i nærværende Tilfælde, eftersom alle de Forslag, der forelægges til en ny Pensionslov, indeholde den Bestemmelse, at allerede eksisterende Rettigheder ville blive forbeholdte. Det ærede Medlem sagde, at en Beslutning af Rigsraadet ikke kunde binde Rigsdagen, og han henførte til, at jeg havde skildret historisk, hvorledes dette Forslag havde udviklet sig, men jeg ser aldeles ikke, hvad dette har at betyde for nærværende Sag. Der er ikke Tale om, at Rigsdagen i nogen Henseende skulde være bunden ved nogen tidligere Beslutning; der foreligger her simpelthen et Forslag til at ordne Sagen for Fremtiden paa en vis Maade, fuldkommen uafhængig og ubunden af Fortiden, og hvad der i den Henseende er meddelt, er en historisk Oplysning om en bestaaende Kontrakt, som dels er nødvendig for ret at kunne forstaa Sagens historiske Udvikling, og dels forsaavidt har Betydning, som der er visse Bestemmelser deri, der skulde bekræftes ved den nye Reform; men Rigsdagen er i den Henseende slet ikke bunden. Det ærede Medlem anførte dernæst den Omstændighed, at Kontrakten kun gjælder for 5 Aar, og han spurgte, hvad Regjeringen vilde gjøre, dersom Banken om 5 Aar ikke var tilfreds med den. Jeg vil dog tillade mig at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, hvad han ganske vist ogsaa selv har bemærket, at man da kunde komme i det Tilfælde at maatte oprette en Hovedkasse, men jeg tror tillige, at det ærede Medlem vil erindre, at det da vistnok ogsaa vilde være muligt at faae adskillige af de Kræfter igjen, som nu blive affledigede, forsaavidt de Paagjældende leve saalænge og ere arbejdsdygtige, idet nemlig disse Embedsmænd ville gaa

af paa Bartpenge, og der altsaa vil være Leilighed til igjen at kalde paa dem, dersom det er nødvendigt. Iøvrigt skal jeg med Hensyn til hele dette Pensioneringspørgsmaal gjøre opmærksom paa, at det træffer sig saaledes, at de Embedsmænd, hvorom der her er Tale, næsten alle ere i en temmelig fremrykket Alder, saa at deres Pensionering forsaavidt vil være mindre befoistelig, end den under andre Omstændigheder vilde være. Jeg tror saaledes at have reiserdiggjort det Standpunkt, hvorpaa jeg har stillet mig i denne Sag, og skal endnu kun til Slutning med Hensyn til det ærede Medlems Omtale af, at han muligens vilde foreslaa et Udvalg nedsat, bemærke, at hos mig vilde Intet være kjerere, end om Rigsdagen vilde prøve denne Sag paa det Allernøiagtigste; jeg har ikke mindste Betænkelighed derved, det er mig overmaade behageligt, om enhver Bestemmelse i, hvad der er foreslaaet, bliver drøftet saa nøie som muligt. Jeg tilstaar, at jeg havde opfattet den Enighed, der syntes at være tilstede ved første Behandling, saaledes, som om Folkethingets Medlemmer i det Hele havde faaet Indtrykket af, at der her forelaa en med Forsigtighed og Omhu affluttet Overenskomst, men dersom der i den Henseende er mindste Tvivl, maa jeg særdeles anbefale, at den prøves paa det Nøieste.

Alberti: Til den meget ærede Ministers Uttringer skal jeg tillade mig et Par Erklæringer. Jeg tror, at det ogsaa tilkommer mig at have en Mening om det Sømmelige, naar jeg møder her som Medlem af Folkethinget og skal udtale mig om et Forslag, der henlægger Finantshovedkassen fra Statens Finantsvæsen til en Bank. Jeg har ikke sigtet den ærede Minister for at have begaaet noget Ufømmeligt, men jeg har sagt, at jeg havde Tvivl om, hvorvidt dette var sømmeligt, og jeg anser mig for berettiget til at gjentage denne Tvivl. Dette er min personlige Mening, jeg forgriber ikke derved den ærede Minister. Den ærede Minister henviser mig til sin Formand, men jeg har Intet med de Herrens Ministre personlig at gjøre, hverken i denne eller i de andre Sager her i Thinget; jeg holder mig til den ansvarlige Finantsmi-